

Bocca d'accés a la Gouffre Berger. Foto Jordi Icart.

lar "Puis Aldo" de 42 m. A la seva capçalera un llarg passamà ens separa de la cascada que es forma en cas de crescuda.

Un cop situats a la base dels pous, accedim, a través d'una petita finestra, a una gran galeria. Aquí s'inicia un nou tram, el segon, que ens durà fins a la cota de -350 metres. Vell recorregut, que sense dificultat, entre blocs i el riu subterrani, ens apropa al llac "Cadaux", situat a -300 m. Aquest llac solament resta ple quan el petit forat situat al fons del mateix, es incapaç d'engolir tota l'aigua que porta el riu. Aleshores el cabal puja fins a formar un llac de 60 m de llargada per uns quants de profunditat. Aquesta particularitat obliga els exploradors a deixar un bot pneumàtic lligat a sobre uns blocs, en previsió d'una possible crescuda.

Arribats a la sala "Bourgin" trobem els primers processos litogènics, que com tota la cavitat, són de grans dimensions.

De la sala on estem fins a -494 m, el bivac, és el que anomenarem el tercer tram. Un traçat força fàcil on tan sols cal destacar tres petits ressals de 10, 12 i 4 metres respectivament. Li segueix la galeria dels "Grans Eboulis" amb força pendent, plena de blocs i a trams també bellament decorada amb grans estalactites. Al final d'aquesta gran rampa arribem al capdamunt de la "Salle des Treize", a -494 metres, on muntarem el bivac. Una zona plana, sense soroll d'ai-

gua i fora del corrent d'aire, serà el lloc idoni per al descans, on com a mínim, hi farem una nit cada grup. Deixarem queviures per fer-hi tres o quatre àpats, material per cuinar i tota la roba per bivaquejar.

Un cop muntat el campament i havent descansat una estona, seguim camí cap al fons de l'avenc. Travessem ara la zona més bonica de tota la cavitat, la "Salle des Treize". El terra resta ple de marmites plenes d'aigua transparent, en un racó petites i delicades formacions conviuen amb estalagmites de més de 5 metres d'alçada i la galeria, per la qual circulem, pren unes dimensions extraordinàries. Tot això fa que l'inici d'aquest quart tram ens encoratgi i ens faci oblidar, d'una forma delicada, les hores que portem d'exploració. Més endavant i apropant-nos a la cota de -600 m, arribem a "le balcon", un bonic pou encaixat en una galeria de més de 20 metres d'amplada. El segueix la "1ere coulée" de 15 metres i la sala "du St. Mathiue", bellament decorada, on ens cal ascendir per uns grans blocs recoberts de formació calcària, per tal de poder accedir a l'altre costat. Baixem la "2eme. coulée" de 10 m i arribem al "vestiaire" a -640 m de profunditat. En aquest darrer punt s'inicia el cinquè tram on entrarem en la zona més aquàtica i perillosa de tota la cavitat. Sovint estem en contacte amb l'aigua i malgrat que els punts més crítics estan equipats amb passamans i alguna tirolina, ens haurem de remullar amb freqüència. És per això que aquí, al "vestiaire", ens cal col·locar-nos les pontoneres, un vestit molt prim de làtex que ens permet prosseguir per dins de l'aigua i impedeix que la roba interior se'ns mulli. No aïlla del fred i això ens obliga a no aturar-nos massa per no perdre la temperatu-

ra del cos.

Així doncs seguim per dins del riu, anomenat "Rivière sans étoiles" que, tot i que en algun tram no el veurem, ens acompanyarà ja durant tota la resta de la cavitat. Passem per "Les Couffinades", punt més estret de l'avenc on el riu puja sobtadament de nivell en cas de pluges fortes a l'exterior, inundant així tota la galeria. En sortir d'aquest remullat traçat, s'arriba a la "Salle des Couffinades", li segueixen diverses cascades i ressals aquàtics: "Cascade Abelle", "Réseau des cascades", "Cascade Claudine", "Cascade des Topographes", per arribar força esquitxats a la "Salle Eymas", a -740 metres de fondària i al capdamunt de l'espectacular "Gran Canyon".

En aquest punt, lloc on també es pot muntar un campament, s'inicia el sisè tram, una gran galeria amb un pendent molt pronunciat s'obre als nostres peus. El "Gran Canyon", d'una amplada mitjana superior als 50 m, un desnivell de 120 m i una alçada de més de 30 m, ens redueixen a éssers insignificants davant de tal magnitud. Segons ens indiquen les ressenyes, s'ha de baixar al costat de la paret dreta, per no caure en el gran error d'endinsar-se en el laberint de blocs immensos del mig de la galeria. Ens trobem al capdamunt de la galeria, a -860 m de profunditat; davant nostre un altre pou, "le puits Gaché" de 10 m de passamà i 20 de vertical. El segueix un recorregut força aquàtic